

ПРОТОКОЛ

№ 11

гр. Плевен, 05.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ**

Съдия: **МАРИАН В. И.**

Съдебни **Наталия Н. Цветкова**

заседатели: **Дияна Ив. Димитрова**
ИАНА ИВ. ПЕТКОВА-РАЧЕВА

при участието на секретаря **А. Г. П.**
и прокурора **В. В. Н.**

Сложи за разглеждане докладваното от **МАРИАН В. И.** Частно наказателно дело № 20224400200860 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЯТ **П. П. Й.**, редовно призован, доведен от Затвора – гр. Плевен, се явява лично.

За началника на затвора гр.Плевен се явява **ЮРК. П. Г. П.**, упълномощена от старши комисар **С. Ж. С.**, началник на затвора – гр. Плевен.

В залата се явява и посочения за служебен защитник на осъдения адвокат **М. К.** от АК – Плевен.

За **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА** – град **ПЛЕВЕН** се явява окръжен прокурор **В. Н.**.

АДВ.К.: Запознат съм с материалите по делото. Съгласен съм да поема защитата.

ОСЪДЕНИЯТ **П. Й.:** Съгласен съм адвокат **К.** да ме защитава по делото.

Съдът намира, че следва на осъдения **П. П. Й.** да се назначи на основание чл.94, ал.1 т.6 от НПК за служебен защитник определеният от АК – Плевен адвокат – **М. К.**, поради което

ОПРЕДЕЛИ

На основание чл.94, ал.6 от НПК, **НАЗНАЧАВА** за служебен защитник на осъдения П. П. Й., адвокат Марин К. от АК – Плевен.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЮРК. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЯТ П. П. Й.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОСЪДЕНИЯ

П. П. Й. – роден на ***г. в гр. Г., българин, български гражданин, със средно образование, неженен, осъждан, понастоящем в затвора в гр. Плевен, ЕГН *****.

Председателят **РАЗЯСНИ** на страните правата им по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя отводи на съдебния състав и съдебния секретар. Нямам нови искания по доказателствата по реда на съдебното следствие.

ЮРК. П.: Няма да правя отводи на съдебния състав и съдебния секретар. Нямам нови искания по доказателствата по реда на съдебното следствие.

АДВ. К.: Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар. Нямам искания по доказателствата.

ОСЪДЕНИЯТ П. П. Й.: Поддържам становището на адв. К.. Няма да правя отводи.

Председателят **ДОКЛАДВА** молбата на осъдения П. П. Й. с входящ № ***г., както и приложение с вход рег№***г.

АДВ. К.: Поддържам молбата на моя подзащитен и приложението към нея.

ОСЪДЕНИЙТ П. П. Й.: Поддържам молбата си и приложението към нея.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Окръжни съдии, моето становище по така образуваното ЧНД е следното: Очевидно Окръжен съд е сезиран с молба от Й., като становище на окръжна прокуратура Плевен е, че молбата е недопустима, както поради материално правни причини и поради процесуални такива. Самата молба въпреки, че така не прави ясно и не формулира ясно искане към съда, касае искане каквото осъденият е правил неколнократно за промяна на наказанието му „лишаване от свобода без право на замяна“ с право на лишаване свобода. Българската правна система не предвижда такива предпоставки.

Чл.38а от НК визира наказание „доживотен затвор“ Природата на доживотния затвор без право на замяна, се отличава със специфичен характер.

То заменя наложеното „смъртно наказание“, в следствие това наказание е заменено с „доживотен затвор без право на замяна“. Не съществува възможност това наказание да бъде заменено с друго. Такова не съществува и като процесуален правен ред, затова чл.449 от НПК визира замяна на „доживотен затвор“.

Изправени сме пред невъзможност да дискутираме този казус, налице е и предходно произнасяне на Окръжен съд – Плевен, потвърдено от Апелативен съд - Велико Търново. В човешки план излиянията на осъдения, че иска съдействие може да бъдат разбрани от човешка гледна точка, но като юристи няма какво да направим. Вариант пред него е чл.98, т.11 от КРБ, за помилване от президента, в чл.74 от НК също е визиран такъв ред. Видно от материалите по делото многократни молби са отправяни до президентската институция, като последния отговор е от 13.10.2022г., тоест от преди около 2 месеца – 3. С оглед на всичко казано до тук pledирам процесуална недопустимост. Моля да оставите без разглеждане молбата и да прекратите настоящото ЧНД.

ЮРК.П.: Поддържам изложеното в писменото становище, като процесуален представител на началника на затвора – Плевен. Молбата е

недопустима, поради съображенията изложени в становището. Недопустима е както спомена и прокурора. Окръжният съд се е произнасял по предходни негови молби или искания за замяна на така наложеното наказание „доживотен затвор без замяна“. Такъв ред е предвиден единствено в институцията на Президента на Р. България, с оглед на което моля същата да бъде оставена без разглеждане като недопустима. Няма да соча други доказателства.

АДВ.К.: Уважаеми г-н председател, струва ми се, че процедурата независимо, че не е фиксирана изрично в НПК се намираме в процедура в която е допуснато разглеждането на тази молба. Друг е въпросът дали е основателна или не, ако това е така напълно сме запознати с правилата на чл. 98, ал.11 от Конституцията на Р.България, чл.74 от НК сочи, че компетентен да заменя доживотен затвор без замяна е президентската институция. Сега тук няколко неща трябва да се фиксират. Има едно изтърпяно наказание от 33 години и 6 месеца. Максимално допустимо наказание е 30г. „лишаване от свобода“. По нашия закон има наказание „лишаване от свобода без замяна“, каквото е неговото. Ние трябва да забравим вече това наказание – смъртното, което е присъщо на комунистическото общество и е направена тази промяна на замяната. Остава да забравим това, че той е имал житейския късмет да не бъде изпълнено това най - тежко наказание. Най - тежкото наказание, за което трябва да говорим е това, което е „лишаване от свобода без замяна“. не можем да сме в топик. Чл.37, ал.2 от НК определя това наказание, като временна изключителна мярка. Това не е вечно постоянно нещо. Второто нещо, то може да бъде максимално 30 години, и поначало дори 30 години „лишаване от свобода“ по изключение се допуска. Лишаването от свобода е до 20 години. Наясно съм с отказите на президентството, са изписани. Наясно съм и с практиката на съда, тя е двойка. Има решение на съда под формата на определение, молбата е разгледана, отхвърлена, след това е разгледана от Апелативния съд и е отбелязано, че е недопустима. Има и други по това ЧНД №921/2018г., по което не е допуснато разглеждане на молбата. Дали молбата ще бъде разгледана по същество и отхвърлена или уважена (уважена, лично моето мнение като юрист е, че ние прекрасно знаем принципа, че който може по – голямото, може и по – малкото, този принцип е нарушен в този случай, когато има такова най - тежко наказание), защото може съдът да определи най - тежкото наказание преди 90та година „смърт чрез разстрел“, а не може да

заменя наказание „лишаване от свобода без замяна“ с „доживотен затвор“. Разбира се, че съда ще реши въпроса дали да разгледа делото по същество или да го разгледа по същество да уважи или отхвърли молбата. Във всички случаи, ако това не стане да бъде уважена молбата му по този начин, което е по - вероятно според мен, защото разбирам каква е практиката. Й. също е човек с над средна степен на интелигентност и разбира това. Аз мисля, че тези дела по принцип не бива да се оставят така в архива, щом има институция, която да е компетентна, ако не е съдът. От материалите по делото, аз виждам характеристична справка в която има такова положително развитие на тази личност. Такава всестранна негова ангажираност и художествено творческа и трудова, библиотекар, общ работник, заварчик, дава едни изводи, които са доста по - различни от тези, изброени негови отговори давани пред институцията. Тя трябва да бъде сезирана. Струва ми се ограничено да даваме право само на него да сезира през институция, която не е компетентен орган. Правилата са да се изпрати преписката с материалите на компетентния орган и предлагам така да се подходи, ако не се уважи молбата. Според Конституцията и чл.74 компетентен орган е президентската институция.

ОСЪДЕНИЙТ П. П. Й.: Разбрах всичко до тук. От 2000г. пиша молби. До 2012г. президента нямаше право да помилва. След това му присъдиха да помилва доживотни без замяна. Аз съм приложил молбите, които съм изпратил и последната изпратена чрез началника - отговорът е, че няма нови обстоятелства, да упражни правото си на помилване, какви нови. Моето становище е, че съдът трябва да разгледа молбата ми. Моля да приемете към настоящия момент и приложение допълнително написано от мен.

ПРОКУРОРЪТ: Моето становище е обвързано със становището за недопустимост на молбата и считам, че не следва да се приема представеното към молбата приложение №2 и указа.

ЮРК, П.: Моля съдът да не приема така представеното доказателство, тъй като то не е относимо дотолкова, доколкото има събрана служебна информация и би приповторило приложеното до този момент. Указът е известно обстоятелство. Поддържам твърдението на Окръжния прокурор на ОП – Плевен, имаме становище, че така предявената молба е недопустима.

АДВ. К. : Ако се изиска материалите по ЧНД №860/2022 или се

изпрати служебно, защо да няма написаното и от молителя, аз предлагам да бъде прието като материали друг е въпроса дали ще бъде относимо към вашето решение за допустимост.

Съдът след съвещание, като взе предвид становищата на страните по представеното от осъдения П. П. Й. приложение №2 и указа на Вицепрезидента на НРБ, с искане да бъдат приети и приложени по делото намира следното:

С оглед изразеното становище на осъдения в днешното съдебно заседание, че следва делото да се разгледа по същество и реши неговият въпрос във връзка със замяна на наказанието му, то така представеното приложение №2 и указ следва да се приеме и приложи по делото.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** по делото представеното в днешното съдебно заседание - приложение №2 и указ №4/25.01.1999 на вицепрезидента, от осъдения П. П. Й. - 8 група към Затвора - гр.Плевен.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

След съвещание, като взе предвид становищата на страните и закона, съдът намира следното

С присъда от 09.05.1990г. постановена по НОХД №33/1990г на Плевенски окръжен съд П. П. Й. е осъден на едно най-тежко общо наказание „смърт чрез разстрел“. Присъдата влязла в сила на 24.10.1990г.

С указ №4 / 25.01.1990г. на вицепрезидента на република България наложеното на П. П. Й. наказание „смърт чрез разстрел“ е заменено с наказание „доживотен затвор без замяна“, което изтърпява и към настоящия момент.

С определение №1013/03.11.2017г., постановено по ЧНД №988/2017г. по описа на Плевенски Окръжен съд, подадената молба на 29.09.2017г. от осъдения П. П. Й. за замяна на наказанието му „доживотен затвор без замяна“ с „лишаване от свобода“ е оставена без уважение. С определение №165/23.11.2017г. постановено по ВЧНД 514/2017г. на Апелативен съд – Велико Търново, определението е отменено, молбата на осъденият П. П. Й. е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима а производството по

делото е прекратено.

С определение от 16.11.2018г. постановено по ЧНД 921/2018г. на Окръжен съд – Плевен, във връзка с отново подадена от осъдения молба за замяна на наказанието му „доживотен затвор без замяна“ с наказание „лишаване от свобода“ същата е оставена без разглеждане като процесуално недопустима и отново е било прекратено производството по делото.

В НПК не са предвидени условия и ред за замяна на наказанието „доживотен затвор без замяна“ с наказание „лишаване от свобода“ в разпоредбата на чл.38а, ал.3 и раздел 5, глава 35 от НПК – чл.449 и чл.450 от НПК, такива са предвидени единствено за замяна на наказанието „доживотен затвор“, с наказание „лишаване от свобода“

Съобразно разпоредбата на чл.74 от НК, само президента на Р.България има правомощие и може, чрез помилване, да опрости или замени доживотния затвор без замяна. Тази разпоредба произтича и е пряко обвързана с чл.98, ал.11 от конституцията на Р.България, съгласно която Президентът упражнява правото на помилване.

При това положение и подадената настояща молба от осъдения П. П. Й., с входящ №***г. в Окръжен съд – Плевен, се явява процесуално недопустима, поради което същата не следва да се разглежда, а производството по делото следва да се прекрати.

Предвид влезлите в сила до момента съдебни актове по подадените от осъдения молби до ОС - Плевен за замяна на наказанието му, то настоящата се явява процесуално недопустима и на основание чл.24, ал.1 т.6 от НПК, тъй като спрямо същото лице по отношение молбите със същото съдържание има влезли в сила определения за прекратяване на делото.

В горния смисъл са основателни доводите на прокурора и представителя на Затвора – гр. Плевен за недопустимост на подадената молба от осъдения П. П. Й.. Доводите на защитника на осъдения за евентуално препращане по компетентност на делото на органа имащ право да решава замяната на този вид наказание съдът счита, че са несъстоятелни и неоснователни. Неоснователен е и довода на осъдения, че следва да се разгледа молбата му по същество.

По изложените съображения, Окръжен съд – Плевен

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ молбата на осъдения П. П. Й. с ЕГН *****, за замяна на наложеното му наказание „доживотен затвор без замяна“ с „лишаване от свобода“ **БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ**, като процесуално недопустима.

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство по ЧНД №860/2022г. на Окръжен съд – Плевен.

Определението може да бъде обжалвано и протестирано пред Апелативен съд – гр.Велико Търново в 7 дневен срок от днес с частна жалба или частен протест.

ПРОТОКОЛЪТ написан в съдебно заседание, което приключи в 12.01 часа.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

3. _____

Секретар: _____